

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Den socialdemokratiske ordfører har nu nævnt nogle yderligere punkter. Det, jeg bliver i tvivl om, er, at på den ene side kritiserer Socialdemokratiet meget stærkt, at regeringen prioriterer Øst frem for alt, og så nævner hr. Nyrup Rasmussen en stribe punkter, som i parentes bemærket faktisk er blevet nævnt i dag, nemlig af henholdsvis statsministeren og udenrigsministeren.

Så jeg har egentlig to spørgsmål: Hvad er det, hr. Poul Nyrup Rasmussen ønsker at gøre, som den nuværende regering ikke ønsker at gøre i EU?

Når hr. Poul Nyrup Rasmussen nævner, at der i øvrigt er seks andre punkter, er det så, fordi hr. Poul Nyrup Rasmussen prioriterer de pågældende seks punkter på samme niveau som Øststøtten? Er det dér, skillelinjen er? Er det det, man er utilfreds med – at vi ikke prioriterer energiliberalisering lige så højt, som vi prioriterer Øststøtten?

For det, jeg egentlig hører hr. Nyrup Rasmussen sige, er faktisk det samme, som den nuværende regering siger, men simpelt hen med en lavere prioritet til Østudvidelsen. Det er da beklageligt, men jeg kan ikke nå til andet resultat.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Hr. Vesselbo kan ikke snakke sig bort fra, at regeringen rent faktisk i sin nationale bæredygtighedsstrategi for et bedre miljø, for bedre bæredygtighed i de kommende år har fjernet en række årstal som konkrete, forpligtende mål, man vil leve op til.

Jeg har allerede nævnt en række eksempler. Jeg vil gerne gentage, at når det gælder målene omkring sprøjterester, når det gælder målene inden for landbrugsområdet, når det gælder vandmiljøområdet, når det gælder Kyotomekanismerne, når det gælder trafikbelastningen af vore byer, når det gælder hele området for energi, så har man afskaffet de konkrete mål.

Det er blevet mere uldent. Det er blevet mindre forpligtende. Det er der ingen der kan have respekt for. Derfor er forskellen – det vil jeg også sige til fru Charlotte Antonsen – mellem den nuværende regering og Socialdemokratiet, at vi gerne vil være meget forpligtende, meget konkrete, for det er det, mennesker rundt omkring i Europa har respekt for.

Jeg kan sige til fru Charlotte Antonsen og til hr. Jens Kirk fra erfaringerne ved mange, mange forhandlinger, at ordene er ikke kunsten, det er det konkrete, forpligtelserne, det er opgaven at nå frem til.

Til hr. Jens Kirk må jeg sige, at ambitionerne er følgende: De tre vigtigste opgaver er udvidelsen, det er at nå frem til en globalt forpligtende aftale, der kan give os en bedre menneskelig udvikling på vores klode, og det er endelig et tættere beskæftigelsessamarbejde i dette efterår. Det er de tre store opgaver.

Så er der seks opgaver, som formandskabet skal tage fat på. Nogle er man forpligtet til, andre har man mulighed for at tage op, og det er de seks, jeg just har ridset op.

Så spurgte fru Charlotte Antonsen, hvad Socialdemokratiet ønsker at gøre, som regeringen ikke rigtig vil leve op til. Mit svar er, at vi ønsker, at regeringen trækker sin nationale bæredygtighedsstrategi tilbage og erstatter den med den oprindelige strategi. Vi ønsker, at regeringen er mere offensiv i forhold til Johannesburg, og vi ønsker, at regeringen er mere offensiv, når det gælder beskæftigelsessamarbejdet i efteråret. Så kunne vi også godt tænke os, at man på udvidelsesområdet trak sine beskæringer på Øststøtten.

Til hr. Thulesen Dahl: Man kan jo stadig væk ikke tale sig bort fra, at vi på tidligere topmøder har vedtaget, at vi ikke skulle trappe ned på vores ulandsbistand, at vi skulle fastholde det niveau, vi var på, og udvikle det yderligere. Regeringen gør det modsatte.

Det er det, alle hæfter sig ved i Europa. Man kan nu engang ikke tale for nogle gode mål, hvis man ikke har noget at have det i i det, man gør i sit eget hjemland, må jeg sige til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

To bemærkninger. Der var for nogle år siden en film, som jeg kom til at tænke på, da jeg hørte hr. Poul Nyrup Rasmussen tale om udvidelsen og det forhold, at nu var det hele egentlig sådan lagt til rette, og det burde være meget let for regeringen at forpligte sig til nu at få det behandlet på plads. Jeg kom til at tænke på den film, der hedder »Tilværelsens ulidelige lethed«. Det er måske det, der kendetegner livet i opposition. Lige pludselig er alting meget lettere.

Kl. 15.50

Er hr. Poul Nyrup Rasmussen trods alt ikke enig i, er vi ikke alle enige i, at vi skal gøre alt,